

Гавра Будишин
Градски музеј, Суботица

РАД ЕТНОЛОШКОГ ОДЕЉЕЊА ГРАДСКОГ МУЗЕЈА У СУБОТИЦИ

ОД 1948. ДО 1988. ГОДИНЕ

АПСТРАКТ: Суботички музеј је основан 1948. године. Од 1945. до 1955. у Југославији је основано 139 музеја. Први школовани Етнолог ради у музеју од 1957. године. Најпознатији музеолог у суботичком музеју био је Тибор Секељ. Концепција рада етнолошког одељења била је сакупљање етнолошких материјала Мађара и Буњеваца (Хрвата).

КЉУЧНЕ РЕЧИ: суботички музеј, етнолог, музеолог, стручно усавршавање, концепција рада, кадрови, музејски материјал, документација, истраживачки рад, издавачка делатност, образовна делатност, изложба, сарадња.

*„Један брод од слонове кости пловио
је под свим једрима на леђима једне кор-
њаче” (О. де Балзак, 1980, 31).*

1. Оснивање музеја

Градски музеј у Суботици основан је 1. јануара 1948. године и налазио се у згради Рајхлове палате у улици Лењинов парк 11 (а. 367/1–31. XII 1948). Оснивач музеја је Градски народни одбор. Иницијативу за оснивање музеја дали су Олга Арсенијевић, члан покрајинског руководства, и Геза Тиквицки, члан градаког руководства (а. 211–24. VI 1949). Просветне власти су такође дале подршку за оснивање музеја (х.р. 28. XI 1948.2). Припремни радови за отварање музеја започели су 1946. године, а упоредо је прикупљан музејски материјал (И. Ш у л м а н, 1952, 205). До отварања музеја, припремним радовима су се бавили људи из Одељења за просвету при Градском народном одбору. Сакупљали су музејске предмете из напуштених кућа (а. 211–24. VI 1949). Градски народни одбор је уступио Рајхлову палату (х.р.

21. XI 1947.5) да је користе као музејску зграду од 27. X 1947. године (а. 277–27. X 1948). У просторијама Етнографског музеја у Београду те исте године је одржана изложба *Војводина у XIX веку* (З. М а р к о в и ћ, 1976, 3–11) и основан је Војвођански музеј у Новом Саду, који данас обавља послове матичне службе за музеје у Војводини. Од 1945. до 1955. године основано је девет комплексних музеја у Војводини (М. В р а н и ћ, 1984, 7–11).

2. Кадрови

У Музеју су као кустоси радили етнологзи Бранко Михајловић (1948 – 1950), Матија Еветовић (1948 – 1951), Имре Шулман (Imre Schulmann, 1948 – 1954), Лепосава Филиповић (1957 – 1963), Милка Микушка (1963 –), Тибор Секел (Tibor Székely, 1972 – 1977) и Гавра Будишин (1986 –). Као директор радили су И. Шулман (1948 – 1954), Т. Секел (1972 – 1977) и М. Микушка (1978 – 1986).

Б. Михајловић је Србин, рођен 1917. године. Радио је као наставник географије у средњој школи (а. 92–7. IV 1948), а у Музеју – као сарадник са двадесет сати недељно (а. 85–5. IV 1948). Задужен је био за етнографију и НОБ. Сакупљао је етнографске предмете и организовао изложбе по селима.

М. Еветовић је Хрват, рођен 1894. године. Завршио је Филозофски факултет, и докторирао је на филозофији 1923. године (Суботичка Даница, 1988, 9). У Музеју је био задужен за етнографију и историју (а. 85–5. IV 1948). Бавио се са писањем студија и држао је предавања из области етнографије.

И. Шулман је Мађар, рођен 1893. године. Завршио је правни и економски факултет (а. 85–5. IV 1948, и а. 92–7. IV 1948.), а дипломирао је 1918. године. Био је директор, а бавио се са археологијом и етнографијом. Радио је на сталној поставци етнолошког дела суботичког музеја, на поставци Ловачког музеја на Палићу (х.р. 5. V 1950.8.), писао је студије и држао је предавања из области етнографије.

Л. Филиповић је Српкиња, рођена 1924. године (а. 19/3–21. III 1958.). У Музеју ради као први дипломирани етнолог. Године 1960. положила је стручни испит за звање кустос етнолог.

М. Микушка је рођена 1935. године. Магистар је етнологије, а магистарски рад је био из области занатства. Положила је стручни испит за звање кустос саветник. Присутствовала је светским конгресима антрополога и етнолога у Москви, а и у Чикагу 1973. године.

Т. Секел је Мађар, рођен 1912. године. Дипломирани је правник и магистар музеологије од 1976. године. Тема магистарског рада била је *Етнографски музеји за будућност*. Светски је путник, истраживач, путописац, есперантиста и директор музеја. Присутновао је Светском конгресу антрополога и етнолога у Чикагу 1973. године и конгресу Међународног савета за музеје у Копенхагену 1974. године (М. М а л у ц к о в, 1977, 85–86).

Члан је Југословенског националног комитета Међународног савета за музеје од 1976. године. Бавио се са теренским истраживањима, сакупљањем етнографских предмета, писањем књига и студија, као и припремом предавања.

Г. Будишин је Србин, рођен 1958. године. Дипломирани је етнолог. У Музеју ради од 1986. године, а стручни испит за музејско звање кустос етнолог положио је 1988. године.

3. Сакупљање музејског материјала

Основни фонд на почетку рада Музеја била је ваневропска збирка Оскара Војнића, која има 326 предмета из источне Африке, Индије, Бурме, Полинезије и Меланезије (а. 149.–17. VI 1948). За сталну поставку, неуморним радом на терену током 1948. године, створена је вредна етнографска збирка (х.р. 28. XI 1948.2). Организовање тематских изложби по селима у првој години рада Музеја утицало је на прикупљање музејског материјала (а. 4/24.–5. IV 1961). Предмети су набављани откупом на терену и у Музеју, сакупљањем, а добијани су и на поклон. Било је покушаја да се поврате предмети који су за време рата однесени из Суботице (а. 18.–29. I 1948). Од предатног колекционара и власника Бачке галерије Јована Милекића купљено је око 170 етнографских предмета (а. 16. XI 1950). У извештај за 1950. годину каже се да је основна карактеристика збирке локална и да су предмети претжно из XIX века (а. 361.–21. III 1951).

Концепција рада етнолошког одељења била је да се сакупља етнолошки материјал Мађара и Хрвата (*Концепција рада војвођанских музеја*, 1965, 57). На основу извештаја Комисије службе стручног надзора из 1978. године види се да је стављена примедба на дотадашњу концепцију. При томе је предложено да се музејски материјал сакупља од свих народа и националних мањина који живе на овом подручју. Веће и комплетније збирке су: ношња, текстил, привреда, справе за домаћу радиност, покућство, грнчарија, бојена јаја и занатство. Раритетни предмети су цеховска застава кројача из 1830. године, ремек-рад бокал из 1837. године, цеховске ладе, преса за грожђе из 1831. године и комплети мађарске и хрватске народне ношње. Музејски материјал је прикупљен из 14 насеља, која припадају суботичкој општини, и то од Мађара и Хрвата, док је број сакупљених предмета од Срба незнатан. Збирка се не одликује бројношћу предмета, а поседује разноврстан материјал без већих тематских целина (Извештај комисије стручног надзора из 1978. године).

4. Документација

Прва књига инвентара је вођена до 1957. године, до 1199. инвентарног броја. Л. Филиповић је започела да води другу књигу инвентара, и водила је до 1782. инвентарног броја. М. Микушка је наставила вођење главне књиге инвентара до броја 2397, којим је и закључена. То се може видети у

извештају комисије стручног надзора из 1978. године. Други пут је комисија боравила у Музеју 1985. године и констатовала да је етнолошка збирка увећана за 210. предмета.

Бројка од 2397 не представља право бројчано стање етнолошке збирке, јер је у књигу инвентара заведено и доста материјала који немају својство музејског предмета, као што су фотографије, рукописна грађа са терена, модели појединих предмета и друго. Ваневропска збирка треба да се води као самостална збирка, у посебној књиз. Инвентар је доста нестручно вођен, јер недостају подаци у вези с предметима, а честе су грешке у редоследу бројева, који су превучени мастилом. У етнолошком одељењу нема друге документације. Не постоје основни евиденциони картони, које прописује Закон о музејској делатности донесен 1974. године, а нема ни помоћних картона, као ни стручног архива о прикупљеној грађи са терена (Извештај комисије стручног надзора из 1978. године).

Из извештаја о раду у 1950. години види се да је вођен инвентар позајмица етнографских предмета (а. 361.–21. III 1951).

5. Стручни и научноистраживачки рад

Радило се на истраживању материјалне, социјалне и духовне културе Мађара и Буњеваца (Хрвата). Од материјалне културе истраживани су: лов и риболов, пчеларство, занатство, грнчарски и фарбарски занат, ношње, архитектура, салаши, ветрењаче, етнопарк и печење хлеба. Из области социјалне културе истраживано је досељавање становништва и миграције. Из области духовне културе рађено је на следећим темама: прикупљање народних приповедака, писама и обичаја, као што су свадбени и посмртни обичаји, ускршњи обичаји и дужијанца, а у оквиру ликовне уметности изучавано је стваралаштво сламарки. Осим тога, изучавана је ваневропска збирка, а посвећена је пажња изради етнографске карте музејског подручја. Етнолошка секција Друштва музејских радника Војводине основана је 1960. године и иницирала је рад на заједничким пројектима: етнолошки речник, атлас, библиографија, каталози збирки и изучавање Цигана у Војводини, али је мало од тих активности реализовано. Етнолози суботичког музеја радили су у оквирима кадровских и материјалних могућности.

Потребно је напоменути да музеји немају својство научних установа, па за научноистраживачки рад нису посебно стимулирани. Ту функцију су преузели новоотворени заводи и институти. Било је иницијатива да се у Суботици оснује Етнографски институт, али та идеја није остварена (х.р. 14. XI 1952.4). Музеји могу имати научну јединицу, али се то ретко дешава.

6. Издавачка делатност

Као резултат стручног и научноистраживачког рада настала је рукописна грађа, као и одређени број објављених радова у стручним часописима. Следи списак аутора и радова:

М. Е в е т о в и ћ (1894–1972),

1940: *Културна повијест буњевачко–шокачких Хрвата* (рукопис се налази у Градској библиотеци), I–IV књиге, Суботица 1–602.

1950: *О материјалној и духовној култури Буњеваца* (рукопис је послат Научном зборнику Матице српске), Нови Сад

1951: *Буњевачка народна ношња* (рукопис је послат Научном зборнику Матице српске), Нови Сад

1951: *Буњевачке народне загонетке* (рукопис је послат Научном зборнику Матице српске), Нови Сад

1951: *Буњевачке народне пословице* (рукопис је послат Научном зборнику Матице српске), Нови Сад

1951: *Старе буњевачке народне игре* (рукопис је послат Научном зборнику Матице српске), Нови Сад

И. Ш у л м а н (1893–1981),

1949: *Етнографски приручник (Néprajzi előadások)*, скрипта, издање Градског музеја, Суботица, 1–24.

1951: *Земљани лонац као музички инструмент*, Зборник Матице српске, серија друштвених наука св. 2, Нови Сад, 168.

1951: *Обожавање ватре код старих Мађара* (рукопис предат Годишњаку Матице српске), Нови Сад

1951: *Априлски обичаји* (рукопис предат Годишњаку Матице српске), Нови Сад

1952: *Социјалне функције музеја* (рукопис предат Раду војвођанских музеја), Нови Сад

1952: *Уређај фото–лабораторије* (рукопис предат Раду војвођанских музеја), Нови Сад

1952: *Музејска рецептура* (рукопис предат Раду војвођанских музеја), Нови Сад

1952: *Девојачки вашари* Рад војвођанских музеја 1, Нови Сад, 193 – 194.

1952: *Приказ суботичког музеја и његове делатности*, Рад војвођанских музеја 1, Нови Сад, 205 – 208.

1952: *Приказ Ловачког музеја и Зоолошког врта на Палићу*, Рад војвођанских музеја 1, Нови Сад, 208 – 209.

1952: *О распоређивању младог музејског кадра*, Музејски весник 2, Београд

1953: *Цеховски обичаји у Суботици*, Рад војвођанских музеја 2, Нови Сад, 197 – 199.

1953: *Историјат Градског музеја у Суботици*, Рад војвођанских музеја 2, Нови Сад, 217 – 220.

1954: *Цеховски обичаји у Суботици*, Рад војвођанских музеја 3, Нови Сад, 278 – 281.

Л. Ф и л и п о в и ћ (1924–),

1960: *Жетвени празник у северној Бачкој*, Рад војвођанских музеја 9, Нови Сад, 250 – 251.

1961: *Буњевци у етнолошким збиркама Аутономне Покрајине Војводине*, (реферат), Суботица

1962: *Збирка сијапо-тканина са Самоа острва у Градском музеју у Суботици*, Рад војвођанских музеја 11, Нови Сад, 232 – 236. (Заједнички рад Л. Филиповић и Ђурђице Петровић)

М. М и к у ш к а (1935–),

1972: *Етнолошка изложба*, Водич кроз музеј, Градски музеј, Суботица, 45 – 60.

1973: *Занатлије и занатство Суботице од средине 18. до почетка 20. века*, I–II, Библиотека одељења за етнологију Филозофског факултета, 3, Београд (магистарски рад)

1974: (Дискусија на саветовању о збиркама народности у Војводини), Спона 12, Нови Сад, 34 – 38.

1977: *Изложбена делатност Градског музеја у Суботици*, у току 1977. године, Спона 17 – 18, Нови Сад, 117 – 118.

1979: *Тридесет година Градског музеја у Суботици*, Спона 19–20, Нови Сад, 89 – 94.

1987: *Однос, место и улога музејских делатности у самоуправним интересним заједницама за културу, науку и образовање*, Спона 30, Нови Сад, 73 – 78.

Т. С е к е љ (1912–1988),

1953: *Kroz brazilske prašume*, Glas rada, Zagreb, 1 – 164.

1956: *Где цивилизација престаје*, Рад, Београд, 1 – 181.

1963: *Нова врста музеја за ново друштво*, Саветовање Етнолошког друштва Југославије, Титов Велес,

1971: *Iz kulturne riznice Australije i Nove Gvineje*, Novine Galerije student-skog centra 31, Zagreb

1972: *Вредновање теренског рада у проучавању ваневропских култура*, I симпозијум етнолога Србије, Нови Сад

1973: *Представљање етнографског материјала у музејима*, IX међународни конгрес антрополога и етнолога, Чикаго

1974: *Компаративни преглед музеја североисточних САД*, Предавање на катедри за музеологију свеучилишта у Загребу

1975: *Кроз музеје Сједињених Држава*, Преглед XVIII–6, Београд

1976: *Etnografski muzeji za budućnost*, I–II, магистарски рад, Библиотека катедре за музеологију Рефералног центра свеучилишта у Загребу,

1977: *Uloga muzeja u humanizaciji turizma*, Savetovanje o humanim vrednostima turizma, Zadar

1977: *Порука етнографских музеја*, XI конгрес Међународног савета за музеје, Лењинград

1978: *Adresar etno-muzeologa Jugoslavije*, Informatica Museologica 1, Muzejsko dokumentacioni centar, Zagreb, 1 – 70.

1980: *Međunarodni traktat o muzeologiji*, Informatica Museologica 4, Muzejsko-dokumentacioni centar, Zagreb, 62 – 76.

Г. Б у д и ш и н (1958–),

1986: *Јован Ердељановић: Срби у Банату*, Гласник Етнографског института бр. XXXV, Београд, 146 – 148.

1987: *Значајан прилог будућој етнолошкој монографији*, Pro memoria 3, Суботица, 3.

1989: *Грнчарски предмети из поклон-збирке Миленка Трифуновића*, Из историје пољопривреде, Нови Сад, 12 – 15.

1989: *Предлог плана етнолошког дела сталне поставке Градског музеја у Суботици*, Етнолошке свеске X, Београд, 227 – 232. (у штампи).

7. Културно-образовна делатност

Културно-образовна делатност се састојала из предавања и организовања курсева и семинара из етнографије. Од 15. октобра 1948. године трајао је први шестомесечни курс из етнографије у згради Музеја. Предавач је био М. Еветовић на српскохрватском језику и И. Шухман на мађарском језику. Циљ предавања је био да се средњошколска омладина упозна са основама етнографије и да се преко семинара образује мрежа музејских повереника на терену. На Народном универзитету М. Еветовић је одржао предавање *Етнографија и њен значај и етнографска збирка суботичког музеја* (а. 90.–28. II 1949). Други курс је организован 25. октобра 1949. године, у трајању од шест месеци. Састојао се од учења о етнографији, материјалној и духовној култури, теренским истраживањима, сакупљању предмета, конзервацији и рестаурацији. Предавања су била пропраћена пројекцијама диапозитива. Резултати културно-образовне делатности су били да је Музеј обезбедио салу за предавање са пројекционим апаратом, штампао је скрипта *Етнографски приручник*, више десетина слушалаца се упознало са основама етнографије, створена је мрежа музејских повереника на терену, а један учесник курса определио се за студије етнологије (И. Шулман, 1952, 208). У Занатској комори И. Шулман је одржао предавања *Историја занатства и Историја цехова* почетком 1952. године (а. 168.–31. XII 1951). Током 1953. године Мезеј је организовао предавање ученицима *Улога просветних радника на пољу етнологије* (Р. Н и к о л и ћ, 1954, 306 – 310).

На иницијативу Соње Мартиновић и И. Шулмана, крајем 1952. године, основано је Музејско друштво, које је временом прерасло у Друштво пријатеља музеја. У оквиру тог друштва Т. Секељ је 7. децембра 1973. године, одржао предавање *Музеји у САД*, а поводом Дана жена – предавање *Жене света*, 4. марта 1975. године. Поводом отварања изложбе *Етнографски предмети ваневропских култура* одржао је предавање о О. Војнићу.

Културно-образовна делатност се испољила и у сарадњи са новинама, радијом и телевизијом. Штампани су осврти о раду Музеја, а кустоси етнологии су повремено објављивали своје радове. Од 23. јануара до 31. децембра 1960. године у „Вараждинским вјестима” је излазио фељтон Т. Секеља о ваневропским културама у 50 наставака, а у „Суботичким новинама” је у шест наставака објављен рад *Из збирке Т. Секеља*, од 1. августа 1980. до 5. септембра 1980. године. У локалним, „Суботичким новинама” објављен је текст М. Микушке *Почеци и развој суботичког занатства у 25 наставака*, од 30. априла 1976. до 15. октобра 1976. године.

8. Изложбе

Изложена делатност је остварена радом на сталној поставци Музеја и тематским изложбама. Следи списак изложби:

Стална поставка

- 1) *Етнографска изложба*, 29. XI 1948.
- 2) *Ловачки музеј*, Палић, 1. V 1950.
- 3) *Етнологска изложба*, 29. XI 1969.

Тематске изложбе

- А) Самостална продукција
 - 1) *Пчеларство*, 16. II 1949.
 - 2) *Сточарство*, V 1949.
 - 3) *Израда домаће радиности од кудеље, лана и вуне*, III 1950.
 - 4) *Плетање корпи*, 1. V 1950.
 - 5) *Етнографска изложба мађарске мањине*, 20. VI 1952.
 - 6) *Грначарија и грначарски занат*, 1. VIII 1953.
 - 7) *О. Војнић*, 18. IX 1964.
 - 8) *Изложба етнографске грађе народа Војводине*, 23. VIII 1968.
 - 9) *Од класја до погаче*, 24. VII 1970.
 10. *Етнопарк*, VII 1972.
 - 11) *Изложба нових аквизиција*, III 1973.
 - 12) *Изложба нових аквизиција*, III 1974.

- 13) *Етнографска изложба ваневропских предмета* (збирка О. Војнића), 29. X 1974.
- 14) *Изложба нових аквизиција*, III 1975.
- 15) *Трагом старих заната*, 1977.
- 16) *Од зрна до хлеба*, 29. VII 1977.
- 17) *Из народног стваралаштва северне Бачке* 1977.
- 18) *Месарски занат*, XI 1984.
- 19) *Од класја до погаче*, 25. VII 1987.
- 20) *Златовез на народним ношњама*, 13. XI 1987.

Б) Гостовања

- 1) *Сељаци сликари из Ковачице*, 5. I 1962.
- 2) *Ношње Мексика*, 1968.
- 3) *Из културне ризнице Аустралије и Нове Гвинеје* (збирка Т. Секелја), 7. II 1972.
- 4) *Народна уметност Буњеваца и Шокаца из околине Баје* (НР Мађарска), 27. XI 1973.
- 5) *Ткање и вез из села Војловице* (Панчево), 22. II 1974.
- 6) *Мађарска народна уметност из околине Баје* (НР Мађарска), 9. VII 1976.
- 7) *Народне ношње и тканине околине Баје* (НР Мађарска), 20. IX 1981.
- 8) *Народна уметност Чонграда* (Сегедин, НР Мађарска), 16. IX 1982.
- 9) *Буњевачке народне текстилије из Баје и околине* (НР Мађарска), 10. IX 1987.

Тематске изложбе ван музеја

- 1) *Етнографска изложба*, Бајмок, 30. V 1948.
- 2) *Етнографска изложба*, Чантавир, 27. VI 1948.
- 3) *Етнографска изложба*, Таванкут, 26. XII 1948.
- 4) *Етнографска изложба*, Бајша, 27. II 1949.
- 5) *О. Војнић* (Сегедин, НР Мађарска), 18. IV 1968.
- 6) *Изложба народног стваралаштва Буњеваца*, Баја (НР Мађарска), 15. VII 1973.
- 7) *Сламарке*, Нови Сад, 27. IX 1973.
- 8) *Сламарке*, (Потиске игре), IV 1976.
- 9) *Порекло човека*, О. Ш. „Владимир Назор”, Палић, 1977.
- 10) *Народни живот у делима сламарки*, Баја (НР Мађарска), 9. IX 1988.
- 11) *Народни живот у делима сламарки*, Осијек, 10. X 1988.

9. Покрајинска, републичка, међурејубличка и међународна сарадња

У оквиру покрајине, сарадња је остварена са Војвођанским музејом у Новом Саду и са Музејом у Сомбору. За потребе Војвођанског музеја вршен је откуп етнографских предмета (а. 89/5.–3. III 1949). Стручњаци из тог музеја организовали су истраживања на терену у околини Суботице. За потребе суботичког музеја позајмили су витрине за повремене изложбе. Са сомборским музејом сарадња се обавља у оквиру сусрета три града: Сомбор – Осијек – Суботица. Потреба за разменом културних вредности је уочена 1969. године, а од 1970. године почиње размена изложби. Први сусрет је одржан у Осијеку 14. априла 1970. године, на дан ослобођења града, и од тада до данас сваке године је други град домаћин тих сусрета.

У републици је сарадња остварена са Етнографским музејом у Београду. Вршен је откуп музејског материјала за тај музеј, чији стручњаци бораве ради истраживања на суботичком терену. На захтев суботичког музеја Етнографски музеј је поклатио пет дрвених лутака манекена, које је раније посуђивао за тематске изложбе (а. 37/88.–1. X 1952). Етнологи суботичког музеја су боровили у Београду на стручном усавршавању.

Међурејубличка сарадња се одвија у оквиру сусрета градова Сомбор – Осијек – Суботица. Осијечки музеј је био домаћин првих сусрета градова.

Међународна сарадња се остварује са пограничним градовима Бајом и Сегедином из НР Мађарске. Др В. Борчок (Böröcsök), професор из Сегедина, испитивао је виноградарство суботичког подручја крајем маја и почетком јуна 1966. године. М. Микушка је боровила у НР Мађарској на стручном усавршавању од 23. септембра до 7. октобра 1966. године (а. 506/1.–21. XII 1966). Е. Сојка (Szójkа) из музеја у Баји боровила је у суботичком музеју ради обреада теме *Народни живот Буњеваца и Шокаца, народне ношње и стари занати* током новембра 1988. године. Од 1968. године вршена је обострана, интензивна размена тематских изложби.

10. Стручно усавршавање

Стручно усавршавање је остварено у виду полагања стручних испита, постдипломских студија и присуствовања на саветовањима и конгресима у покрајини, републици, као и на међурејубличким и међународним стручним и научним скуповима. Етнологи суботичког музеја су полагали стручне испите за музејска звања кустос, виши кустос и кустос саветник. М. Микушка и Т. Секел су завршили постдипломске студије, и стекли звања магистар етнологије, односно музеологије. У покрајини етнологи сарађују у оквиру етнотолшке секције Друштва музејских радника Војводине. Републичка сарадња је остварена преко Етнотолшког друштва СР Србије. Међурејубличка сарадња се одвија преко Етнотолшког друштва Југославије, и Друштва музејских радника Југославије. Два етнотолога из суботичког музеја су присуствовали међународним конгресима, и то Светском конгресу ан-

трополога и етнологу у Москви и у Чикагу 1973. године, и на конгресу Међународног савета за музеје у Копенхагену 1974. године.

ИЗВОРИ И ЛИТЕРАТУРА:

Архив Градског музеја у Суботици

а.18.–29. I 1948; а.85.–5. IV 1848; а.92.–7. IV 1948;
а.149.–17. VI 1948; а.277.–27. X 1948; а.367/1.–31. XII 1948;
а.90.–28. II 1949; а.89/5.–3. III 1949; а.211.–24. VI 1949;
а.16. XI 1950; а.361.–21. III 1951; а.168.–31. XII 1951;
а.37/88.–л. X 1952; а.19/3.–21. III 1958; а.4/24.–5. IV 1961;
а.506/1.–21. XII 1966.

О. д е Б а л з а к (Honoré de Balzac)

1980: *Шагренска кожа* (La peau l'chagin), Рад, Београд

М. В р а н и ћ,

1984: *Сто година музеја у Војводини*, Спона 26–27, Нови Сад, 7 – 11.

Извештај комисије стручног надзора из 1978. године.

1965: *Концепција рада војвођанских музеја*, Спона 5, Нови Сад, 57.

М. М а л у ц к о в,

1976: *Тибор Секел*, Спона 17–18, Нови Сад, 85 – 86.

З. М а р к о в и ћ,

1976: *Етнографски музеј у Београду*, Етнографски музеј у Београду 1901–1976, Београд, 3 – 11.

Р. Н и к о л и ћ,

1954: *Музеји Војводине у 1953. години*, Рад војвођанских музеја 3, Нови Сад, 306 – 310.

Subotička Danica,

1988: *Др Матија Евтовић*, календар за 1989. годину, Нови Сад, 9.

Hrvatska riječ, (претеча „Subotičkih novina“)

х.р. 21. XI 1947.5; х.р. 28. XI 1948.2; х.р. 5. V 1950.8; х.р. 14. XI 1952.4.

И. Ш у л м а н,

1952: *Приказ суботичког музеја и његове делатности*, Рад војвођанских музеја 1, Нови Сад, 205 – 208.

Gavra Budišin

WORK OF THE ETHNOLOGICAL DEPARTMENT OF THE CITY MUSEUM IN SUBOTICA 1948–1988

The work of the Ethnological department of Subotica City museum in 1948–1988 is investigated. The Department employed seven people as ethnologists in this period; three of them were educated ethologists and one was a museum specialist. Museum collections are not characterized by numerous displays. Various materials are collected without belonging to larger thematic wholes. The inventory book is the only documentation source and even it was run with a lot of omissions. Some research work was organized, according to personnel and financial resources. The work of the City museum encompasses publishing, exhibit and cultural–education activities as well as inter–republic and international cooperation.